

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
การส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ทวีศึกษา
สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชา งานจักรยานยนต์
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

โดย
นายสหชัย กลิ่นหอมอ่อน

แผนกวิชาซีพอุตสาหกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

งานวิจัยเรื่อง	การส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ทวิศึกษา ที่เรียนวิชางาน
จักรยานยนต์	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
ผู้วิจัย	นายสหชัย กลิ่นหอมอ่อน
สถานศึกษา	วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี
ปีที่ทำวิจัย	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อเสริมสร้างเจตคติในการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ทวิศึกษา ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้คำพูด ในการเสริมแรง การส่งเสริมเจตคติในการใช้สัญลักษณ์ในสมุดแบบฝึกหัด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของการส่งงานหลังการส่งเสริมเจตคติพบว่านักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมเจตคติในการส่งงานสูงขึ้นกว่าเดิม ส่วนนักเรียนที่ไม่มีการส่งเสริมเจตคติการส่งงานไม่มีการเปลี่ยนแปลง ทำให้สรุปได้ว่า การที่ครูผู้สอนได้ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อถามถึงสาเหตุการไม่ส่งงานและให้แรงเสริมเป็นเจตคติต่างๆ ทั้งในด้านคำพูดเสริมแรง การให้สัญลักษณ์ในสมุดแบบฝึกหัด พบว่านักเรียนมีการส่งงานสูงขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ทวีศึกษา ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากนาย ไพฑูรย์ ธนพงศ์ภากรณ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี ว่าที่ร้อยโท อภิเดช สารคำ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ นางยุพาชาติ ศิริปรีดี รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ นาย สุรสิทธิ์ ตรีละคร รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร และ ดร.ยวดี ธรรมสุนา รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอบคุณคณะครู นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานีที่ให้ความร่วมมือการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอบพระคุณ คุณปิตามารดา ครูอาจารย์ที่ได้อบรม สั่งสอนให้เป็นคนดี มีความรู้ มีคุณธรรม อันส่งผลให้งานวิจัยประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี

สหชัย กลิ่นหอมอ่อน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ความหมายของเจตคติ	4
ลักษณะของเจตคติ	5
องค์ประกอบของเจตคติ	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	10
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	10
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	10
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	10
การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	14
วิธีดำเนินการศึกษา	14
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	14
อภิปรายผลการวิจัย	14
ข้อเสนอแนะ	15
บรรณานุกรม	17
ภาคผนวก	18
ก. ตัวอย่างแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล	19

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ตารางแสดงการส่งงานของนักเรียนก่อนส่งเสริมเจตคติ	12
4.2 ตารางแสดงการส่งงานของนักเรียนหลังส่งเสริมเจตคติ	13
4.3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมเจตคติ	13
ก.1 ตารางแสดงแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการส่งงานรายบุคคล	19

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันรัฐบาลได้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ประกอบกับรัฐบาลได้ประกาศนโยบายปฏิรูประบบราชการใหม่ ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ ได้รวม 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และทบวงมหาวิทยาลัยเข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาระบบบริหารให้มีคุณภาพ และได้มีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จะเห็นได้ว่า กระแสของการปฏิรูปการศึกษาได้ส่งผลการปฏิบัติงานของคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการจัดการศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุไว้ในมาตรา 24(5) มีความสำคัญ ให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ระบุโดยสรุปว่า ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นครูเป็นบุคลากร

การศึกษาของไทยมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ ได้มีวิวัฒนาการมาจนถึงการมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นแม่บทสำคัญก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดไว้ในมาตราต่างๆ เช่น มาตรา 40, 42, 43, 46, 53, 54, 69 โดยเฉพาะมาตรา 81 กำหนดให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายทางการศึกษาระดับแรกของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญเรื่องต่างๆ เช่น มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในหมวด ตั้งแต่มาตรา 22 ถึงมาตรา 30 ได้กล่าวถึงหัวใจการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญหรือเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Child Centered)

กระแสและวิวัฒนาการของการเจริญก้าวหน้าของโลกได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมไทยก้าวหน้าทันโลกยุคโลกาภิวัตน์ สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ในการสร้างนิสัย ให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว “ให้อยู่รอด ก้าวทันก้าวหน้า ก้าวหน้า” การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไข ปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ทิวศึกษา สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ส่งเสริมความรับผิดชอบ การจัดกระบวนการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเสริมสร้างเจตคติในการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

1.3 ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนของ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี ในการนำวิธีการแก้ปัญหาและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนไปใช้เพื่อสร้างเสริม การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าน่ามีคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียน ปวช.1 ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของวิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี จำนวนทั้งสิ้น 17 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 จำนวน 6 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 6 คน และกลุ่มที่ 3 จำนวน 5 คน ตัวอย่าง คือ นักเรียนกลุ่มที่ 1 จำนวนทั้งสิ้น 6 คน

1.4.1 ระยะเวลา คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

1.4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการส่งงาน

1.4.2.2 ตัวแปรตาม คือ เจตคติที่ดีในการส่งงาน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมาในทางบวก หรือทางลบ เช่น ความพอใจ ความไม่พอใจ ในการส่งงาน ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

1.5.2 งาน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ครูให้ในชั่วโมงเรียน แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงการทำงานเป็นกลุ่มหรือชิ้นงาน

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1.6.1 ทำให้ครูผู้สอนทราบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการส่งงานวิชางานจักรยานยนต์

1.6.2 เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่นๆ ได้ศึกษาและนำไปสำรวจเจตคติ ในเรื่องของเจตคติต่อการส่งงาน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ทวีศึกษา ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ความหมายของเจตคติ
2. ลักษณะของเจตคติ
3. องค์ประกอบของเจตคติ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกโน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใด เรื่องหนึ่ง หรือแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ เชิงนิมาน และเชิงนิเสธ

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมาในทางบวก หรือทางลบ เช่น พอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ชม ภูมิภาค (2516:64) ให้ความหมายเจตคติ คือวิถีทางที่บุคคลเกิดความรู้สึกต่อบางสิ่งบางอย่าง คำจำกัดความเช่นนี้มีใช้จำกัดความเชิงวิชาการมากนักแต่หากเราจะพิจารณาโดยละเอียดแล้วเราก็พอจะมองเห็นความหมายของมันลึกซึ้งชัดเจนพอดูเมื่อพูดว่าคือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ก็หมายความว่าเจตคตินั้นมีวัตถุ วัตถุที่เจตติจะมุ่งตรงต่อนั้นจะเป็นอะไรก็ได้ อาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ นโยบายหรืออื่นๆ อาจจะเป็นได้ทั้งนามธรรมและรูปธรรม ดังนั้นวัตถุแห่งเจตคตินั้นอาจจะเป็นอะไรก็ได้ที่คนรับรู้หรือคิดถึง

สุชา จันท์เอม และ สุรางค์ จันท์เอม (2520:104) ให้ความหมายเจตคติ คือความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

สงวนศรี วิรัชชัย (2527:61) ให้ความหมายเจตคติ คือสภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ (วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน ฯลฯ) ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่

ความรู้สึกเช่นนี้อาจจะเป็นในด้านการจงใจหรืออารมณ์และเช่นเดียวกันแรงจูงใจแบบอื่นๆ คือดูได้จากพฤติกรรม ตัวอย่างเช่น เจตติต่อศาสนาหากเป็นเจตคติที่ดีเราจะเกิดความเคารพในวัดเราจะเกิดความรู้สึกว่าศาสนาหรือวัดนั้นจะเป็นสิ่งจรรโลงความสงบสุข เรายินดีบริจาคทำบุญร่วมกับวัดเราจะพูดได้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็นความพร้อมที่จะถูกกระตุ้นด้วยวัตถุ

การกระทำต่างๆ ของคนนั้นมักถูกกำหนดด้วยเจตคติที่จะตัดสินใจว่าจะบริจาคเงินแก่วัดสักเท่าไคนั้นย่อมมีปัจจัยต่างๆ เข้าเกี่ยวข้องเช่น ชอบสมภาร รายได้ตนเองดีขึ้น เห็นความสำคัญของวัด เห็นว่าสิ่งที่จะต้องบูรณะมาก

“เจตคติ” คือ สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลอันเป็นผลทำให้เกิดมีท่าทีหรือมีความคิด เห็นรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นหรือไม่เห็นด้วย เจตคติมี 2 ประเภทคือ เจตคติทั่วไป เจตคติเฉพาะอย่าง

ROKEACH (1970:10) ให้ความหมายเจตคติ คือการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใดผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

BELKIN และ HKYDELL (1979:13) ให้ความหมายเจตคติ คือ แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนอง ในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ และสิ่งต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและคงที่

COLLINS (1970:68) ให้ความหมายเจตคติ คือการที่บุคคลตัดสินในสิ่งต่างๆ ว่าดี - ไม่ดี เห็นด้วย - ไม่เห็นด้วย ยอมรับได้ - ยอมรับไม่ได้

ดังนั้นอาจสรุปความหมายของเจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดๆ ซึ่งแสดงออก แนวโน้มเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจต่อสิ่งใดๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ และทำให้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง

2.2 ลักษณะของเจตคติ

2.2.1 ทิตยา สุวรรณชญา (2520 : 602-603) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเจตคติ 4 ประการ คือ

2.2.1.1 เจตคติ เป็นสภาวะก่อนพฤติกรรมได้ตอบ (Predisposition to Respond) ต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะหรือจะเรียกว่าสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

2.2.1.2 เจตคติ จะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา (Persistence Overtime) แต่ไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

2.2.1.3 เจตคติ เป็นตัวแปรหนึ่ง นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่าง พฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกโดยวาจา หรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2.2.1.4 เจตคติ มีคุณสมบัติของแรงจูงใจ ในอันที่จะทำให้บุคคลประเมิณผล หรือเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

เจตคตินับว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำงานอย่างหนึ่ง นอกจากความพร้อม และการจูงใจ บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะช่วยให้ทำงานได้ผลทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นต้นกำเนิดของความคิดและการแสดงการกระทำออกมานั่นเอง

กล่าวโดยสรุป เจตคติ เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เป็นแรงขับแรงจูงใจของบุคคล แสดงพฤติกรรมที่จะแสดงออกไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุน ต่อสิ่งนั้นหรือสถานการณ์นั้น ถ้าทราบทัศนคติของบุคคลใดที่สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ โดยปกติคนเรามักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติที่มีอยู่

อย่างไรก็ดีเจตคติเมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจจะมีลักษณะที่ค่อนข้างถาวร และคงทน ความจริงก็เคยได้ยินคนที่ที่เรียนรู้ในวัยเด็กอาจจะคงอยู่ต่อไปจนชั่วชีวิต เจตคติทางการเมือง ศาสนาและอื่นๆ มักจะมีความคงทนเป็นอันมาก สาเหตุที่ทำให้เจตคติบางอย่างมีความคงทนอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1) เนื่องจากเจตคตินั้นเป็นแนวทางปรับตัวได้อย่างพอเพียงคือ ตรวจจับที่สถานการณ์นั้นยังสามารถจะใช้เจตคติเช่นนั้นในการปรับตัวอยู่เจตคตินั้น ก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากไม่สามารถที่จะใช้ได้เนื่องจากสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วเจตคตินั้นก็มักจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย ตัวอย่างเช่น ในสหรัฐอเมริกาคนส่วนใหญ่มักจะคัดค้านการช่วยเหลือของรัฐบาลอย่างรุนแรง แต่พอเกิดเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงก็อาจจะรับความช่วยเหลือของรัฐบาลมากขึ้น

2) เหตุที่เจตคติไม่เปลี่ยนแปลงง่ายๆ ก็เพราะว่าผู้มีเจตคตินั้นจะไม่ยอมรับรู้สิ่งยกเว้นใดๆ เหตุการณ์เช่นนี้เรียกว่า Selective perception เช่น คนที่เกลียดยิว เกิดความคิดว่าพวกยิวนี้ชี้เหนียวเอาไรต์เอาเปรียบต่อมามียิวมาอยู่บ้านใกล้ๆ ทั้งๆ ที่ยิวคนนั้นแสนจะดีเป็นกันเองให้ความช่วยเหลือเราที่เจตคติของเรามีอยู่เดิมจะไม่ยอมรับรู้ความดีของยิวเช่นนั้นดังนั้นเจตคติจึงไม่เปลี่ยน

3) สาเหตุอีกอย่างหนึ่งคือความภักดีต่อหมู่กลุ่มที่เราเป็นสมาชิกคนเราไม่ยอมได้ชื่อว่าทรยศต่อพวก ตัวอย่างเช่น หญิงสาวถูกอบรมมาในครอบครัวซึ่งเคร่ง ไม่ยอมให้เล่นการพนัน สูบบุหรี่เพราะการกระทำเช่นนั้นครอบครัวถือว่าเป็นการกระทำมิใช่วิสัยสตรีที่ดี ที่จะพึงกระทำ ต่อมาแม้ว่าจะมีโอกาสที่จะกระทำได้ แต่ไม่ทำ เพราะเห็นว่าขัดต่อเจตคติของพ่อแม่ที่เคยสั่งสอนไว้

4) ความต้องการป้องกันตนเอง บุคคลที่ไม่ยอมเปลี่ยนเจตคติที่เขาได้อยู่เดิมนั้นอาจเนื่องจากเหตุผลว่าหากเขาเปลี่ยนแปลงแล้วจะทำให้คนอื่นเห็นว่าเขาอ่อนแอ เช่น คนขายของเสนอวิธีการขายใหญ่ให้หัวหน้า หัวหน้าเห็นว่าดีเหมือนกันแต่ไม่ยอมรับเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ทำให้คนอื่นเห็นหัวหน้าไม่มีความสามารถ

5) การได้รับการสนับสนุนจากสังคมนั้นคือการที่เราเชื่ออย่างนั้นมีเจตคติอยู่อย่างนั้นเรายังได้รับการสนับสนุนกับคนที่มีความเชื่ออย่างเดียวกับเราอยู่

2.2.2 กลุขณา คักดีศรี (2530 : 185 - 188) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

2.2.2.1 เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ของบุคคลที่ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

2.2.2.2 เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม สถานการณ์และเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

2.2.2.3 เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายใน เราจะสังเกตได้ว่าบุคคลมีเจตคติในทางยอมรับหรือไม่ยอมรับ โดยสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกมา

2.2.2.4 เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน มีที่มาสลับซับซ้อน เพราะเจตคติขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น ประสบการณ์การรับรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ฉะนั้นจึงผันแปรได้

2.2.2.5 เจตคติเกิดจากการเลียนแบบ สามารถถ่ายทอดไปสู่บุคคลอื่นๆ ได้

2.2.2.6 ทิศทางของเจตคติ มี 2 ทิศทาง คือ สนับสนุนหรือต่อต้านและปริมาณของเจตคติมีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่ง ปานกลาง จนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง เจตคติของบุคคลแต่ละคนจะมีความรุนแรงต่างกันไป

2.2.2.7 เจตคติอาจเกิดขึ้นมาจากความมีจิตสำนึก หรือจากจิตไร้สำนึกก็ได้

2.2.2.8 เจตคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร กว่าบุคคลจะมีเจตติต่อสิ่งใดได้ต้องใช้เวลาานาน ใช้ความคิดลึกซึ้ง พิจารณาละเอียดรอบคอบแล้วจึงเกิดเจตคติต่อสิ่งนั้น เจตคติอาจเกิดเปลี่ยนแปลงได้ แต่ไม่ได้หมายความว่า จะเปลี่ยนได้ในเวลาอันรวดเร็ว

2.2.2.9 บุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีเจตคติต่อบุคคล สถานการณ์สิ่งเดียวกัน แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคลนั้น

2.3 องค์ประกอบของเจตคติ

2.3.1 กฤษฎณา ศักดิ์ศรี (2530 : 198 - 205) ได้อธิบายเรื่องการเกิดเจตคติว่าเกิดจากการเรียนรู้และโดยมากก็เป็นการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้เกิดเจตคติจึงมีหลายประการ เช่น

2.3.1.1 ประสบการณ์เฉพาะ เมื่อคนเราได้รับประสบการณ์ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะมีลักษณะในรูปแบบที่ผู้ได้รับรู้สึกว่าได้รางวัลหรือถูกลงโทษ ประสบการณ์ที่ผู้รู้สึกเกิดความพึงพอใจย่อมทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่เป็นที่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี

2.3.1.2 การสอน การสอนนั้นอาจจะเป็นทั้งแบบที่เป็นแบบแผนหรือไม่เป็นแบบแผนก็ได้ซึ่งเราได้รับจากคนอื่น องค์การที่ทำหน้าที่สอนเรามีมากมายอาทิเช่น บ้าน วัด โรงเรียน สื่อมวลชนต่างๆ เรามักจะได้รับเจตคติที่สังคมมีอยู่และนำมาขยายตามประสบการณ์ของเราการสอนที่ไม่เป็นแบบแผนนั้นส่วนใหญ่เริ่มจากครอบครัวตั้งแต่เด็กๆมาแล้วพ่อแม่พี่น้องมักจะบอกเราว่าสิ่งนั้นไม่ดีสิ่งนี้ไม่ดีหรือใครควรทำอะไรมีความสำคัญอย่างไร การสอนส่วนมากเป็นแบบยัดทะนานและมักได้ผลดีเสียด้วยในรูปแบบการปลูกฝังเจตคติ

2.3.1.3 ตัวอย่างเจตคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบในสถานการณ์ต่างๆ เราเห็นคนอื่นประพฤติ เราเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคนอื่นออกมาเป็นรูปของเจตคติถ้าเรายอมรับนับถือหรือเคารพคนๆนั้นเราก็มักยอมรับความคิดของเขาตามที่เรารู้เข้าใจ เช่น เด็กชายแดงเห็นบิดาดูรายการกีฬาทางโทรทัศน์ประจำเขาก็จะแปลความหมายว่ากีฬานั้นเป็นเรื่องน่าสนใจและจะต้องดูหรือถ้าเขาเห็นพ่อแม่ระมัดระวังต่อชุดรับแขกในบ้านมากกว่าของที่อยู่ในสนามหญ้าหลังบ้านเขาก็จะเกิดความรู้สึกกลัวของในบ้านต้องระวังรักษาเป็นพิเศษซึ่งการเรียนรู้เช่นนี้พ่อแม่ไม่จำเป็นต้องพูดว่าอะไรเลย เด็กจะเฝ้าสังเกตการณ์ปฏิบัติของพ่อแม่ต่อบุคคลอื่นอย่างถี่ย่านจะเรียนรู้ว่าใครควรคบใครควรนับถือ ใครไม่ควรนับถือ

2.3.1.4 ปัจจัยที่เกี่ยวกับสถาบัน ปัจจัยทางสถาบันมีอยู่เป็นอันมากที่มีส่วนสร้างสนับสนุนเจตคติของเราตัวอย่างเช่น การปฏิบัติตนในวัด โบสถ์ การแต่งกายของคนในสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ เป็นสิ่งให้แนวเจตคติของคนเราเป็นอันมาก

สภาวะที่มีผลต่อการก่อเกิดของเจตคตินั้นมีหลายอย่าง อาทิเช่น

ประการแรกขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราคิดว่าเราเป็นพวกเดียวกัน (Identification) เด็กที่ยอมรับว่าตนเองเป็นพวกเดียวกับพ่อแม่ย่อมจะรับเจตคติของพ่อแม่ง่ายขึ้น หรือที่โรงเรียนหากเด็กถือว่าครูเป็นพวกเดียวกับตนเด็กย่อมจะรับความเชื่อถือหรือเจตคติของครู

ประการที่สองขึ้นอยู่กับว่าเจตคตินั้นคนอื่น ๆ เป็นจำนวนมากเชื่ออย่างนั้นหรือคิดอย่างนั้น (Uniformity) การที่เราจะมีเจตคติเข้ากลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้นั้นอาจจะมีสาเหตุอื่นอีกเช่นโอกาสที่จะได้รับเจตคติแตกต่างกันนั้นไม่มีประการหนึ่งอีกประการหนึ่งหากไม่เห็นด้วยกับส่วนใหญ่เราเกิดความรู้สึกว่าส่วนใหญ่ปฏิเสธเรานอกจากนี้ประการที่สามการที่เรามีเจตคติตรงกับคนอื่นทำให้เราพูดติดต่อกับคนอื่นเข้าใจ เมื่อเราเจริญเติบโตจากเด็กเป็นผู้ใหญ่นั้นแน่ที่สุดที่เราจะพบความแตกต่างของเจตคติมากมาย ในบ้านนั้นนับว่าเป็นแหล่งเกิดเจตคติตรงกันที่สุดแต่พอมีเพื่อนฝูงเราจะเห็นว่าเจตคติของเพื่อนฝูงและของพ่อแม่ของเขาแตกต่างกันบ้าง ในโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับการศึกษาชั้นสูงเราจะพบความแตกต่างของเจตคติมากมายดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าเจตคติแรกๆ ที่เราได้รับนั้นค่อนข้างจะคงทนถาวร เจตคตินั้นมักจะสามารถนำไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายกันเช่น คนที่มีพ่อคุณเข้มงวดเขาจะเกิดความมุ่งร้ายต่อพ่อ อาจจะทำให้คิดว่าผู้บังคับบัญชานั้นคุณเข้มงวดและเกิดความมุ่งร้ายต่อผู้บังคับบัญชาก็ได้หรือคนงานที่ไม่ชอบหัวหน้างานอาจจะไม่ชอบนั้นไปใช้ต่อบริษัทหรือเกลียดบริษัทไปด้วย

2.3.2 ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ดังนี้

2.3.2.1 องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญาหรือองค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive component) ได้แก่ ความคิดซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการวัด ความคิดนี้อาจอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง ที่ต่างกันขึ้นอยู่กับความคิดของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า

2.3.2.2 องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective component) เป็นส่วนประกอบในด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีในขณะที่คิดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกในด้านบวกหรือด้านลบตามลำดับต่อสิ่งนั้น

2.3.2.3 องค์ประกอบด้านปฏิบัติหรือองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ ถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติหรือปฏิกริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

องค์ประกอบของเจตคติที่สำคัญ 3 ประการคือ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2509 : 505-506)

1) การรู้ (Cognition) ประกอบด้วยความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ เช่น ทศนคติต่อลัทธิคอมมิวนิสต์ สิ่งสำคัญขององค์ประกอบนี้ก็คือ จะประกอบด้วยความเชื่อที่ได้ประเมินค่าแล้วว่าน่าเชื่อถือหรือไม่น่าเชื่อถือ ดีหรือไม่ดี และยังรวมไปถึง ความเชื่อในใจว่าควรจะมีปฏิกริยาตอบโต้อย่างไรต่อเป้าหมายที่ตนคิดนั้นจึงจะเหมาะสมที่สุด ดังนั้น การรู้และแนวโน้มพฤติกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

2) ความรู้สึก (Feeling) หมายถึง อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมาย เจตคตินั้นเป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ส่วนประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึกนี้เองที่ทำให้บุคคลเกิดความยึดมั่น ซึ่งกระตุ้นให้มีปฏิกริยาตอบโต้ได้ หากมีสิ่งขัดกับความรู้สึกมากกระทบ

3) แนวโน้มพฤติกรรม หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเจตคติ ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อเป้าหมาย เขาจะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือหรือสนับสนุนเป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีเจตคติในทางลบต่อเป้าหมาย เขาก็จะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมทำลายหรือทำร้าย เป้าหมายนั้นเช่นกัน

การเกิดเจตคติและเจตคติเกิดจากอะไร เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด หากแต่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดต้องภายหลัง เมื่อตนเองได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้นๆ แล้ว ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า เจตคติเกิดขึ้นจากเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) การรวบรวมความคิดอันเกิดจากประสบการณ์หลายๆ อย่าง
- 2) เกิดจากความรู้สึกที่ร่อยพิ่มพีใจ
- 3) เกิดจากการเห็นตามคนอื่น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 ละเอียด ลากเวที (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานวิชาภาษาไทยของเด็กชายอานันท์ สิทธิโชค จากการดำเนินการแก้ไขปัญหาของเด็กชายอานันท์ พบว่าสาเหตุของการไม่ส่งงานเนื่องจากการไม่เข้าใจในเนื้อหา และไม่กล้าซักถามมีเจตคติไม่ดีมาก่อน เพราะคิดว่าภาษาไทยยากโดยเฉพาะในเรื่องการเขียนเรื่อง ประโยค เมื่อได้แก้ไขปัญหโดยครูสร้างความคุ้นเคยให้ถามมั่นใจกับนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาไทยและพร้อมที่จะให้คำปรึกษา ทั้งด้านการเรียนและปัญหาอื่นๆ ทำให้เด็กมีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้นและพบว่าเด็กชายอานันท์มีพัฒนาในการการเรียนดีขึ้นสามารถอธิบายให้เพื่อนๆ ฟังได้ ทุกวันนี้เด็กชายอานันท์มีความสนใจและมั่นใจตนเองในการเรียนมากขึ้นจนทำให้ส่งงานวิชาอื่นได้เป็นอย่างดีพอสมควร

2.4.2 ธันยพัต ภัคดี (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจการส่งงานของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 พบว่า ในตอนแรกของงานวิจัยนักเรียนบางคนยังไม่สามารถปรับตัวเองให้มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายแต่เมื่อได้รับการกดดันจากครูผู้สอนนักเรียนสามารถปรับปรุงความรับผิดชอบของตนเองในการส่งงานได้มากยิ่งขึ้น

2.4.3 ทิพรัตน์ รัตตะมาน (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนอัสสัมชัญระยองในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน ผลการศึกษาปรากฏว่าจากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ โดยคิดจากนักเรียน 41 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 65.85

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ทวีศึกษา สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียน ปวช.1 ทวีศึกษา สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของวิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี จำนวนทั้งสิ้น 17 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 จำนวน 6 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 6 คน และกลุ่มที่ 3 จำนวน 5 คน ตัวอย่าง คือ นักเรียนกลุ่มที่ 1 จำนวนทั้งสิ้น 6 คน

3.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 รวมจำนวน 18 สัปดาห์

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.3.1 การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้คำพูด เสริมแรง ให้คำชมเชย
- 3.3.2 การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล
- 3.3.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการส่งงานรายบุคคล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนสาขาวิชาอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ระดับ ปวช.1 ทวีศึกษา โดยแยกออกเป็น การส่งแบบฝึกหัดทำยบทเรียน ใบงาน รายงานและจัดทำเป็นตารางข้อมูลเปรียบเทียบนักเรียน กลุ่มที่ 1 จำนวน 6 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 6 คน และกลุ่มที่ 3 จำนวน 5 คน ซึ่งมีกลุ่มที่ควบคุมหรือกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน กลุ่มที่ 1

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

3.5.1 ทำตารางบันทึกการส่งงาน แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ใบงาน รายงาน ในช่วงต้นภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 รายวิชา (20101-2001) งานชัรบถยนต์ ของนักเรียน ปวช.1 ทวีศึกษา สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี

3.5.2 รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ

3.5.3 บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติ และนำมาหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ การส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ทวีศึกษา สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บันทึกการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ทวีศึกษา สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ จำนวน 17 คน จำนวน 3 กลุ่ม ก่อนได้รับการส่งเสริมเจตคติ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงการส่งงานของนักเรียน ก่อนส่งเสริมเจตคติ

กลุ่ม	แบบฝึกหัดท้ายบท		ใบงาน		รายงาน	
	จำนวนนักเรียนที่ส่ง (คน)	%	จำนวนนักเรียนที่ส่ง (คน)	%	จำนวนนักเรียนที่ส่ง (คน)	%
กลุ่มที่ 1	4	66.6	3	50	3	50
กลุ่มที่ 2	3	50	2	33.3	2	33.3
กลุ่มที่ 3	2	40	2	40	3	60
รวม	9	156.6/3	7	123.3/3	8	143.3/3
		52.2		41.1		47.7

จากตารางพบว่า นักเรียน ปวช.1 ทวีศึกษา สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ กลุ่มที่ 1 - 3 มีการส่งแบบฝึกหัดท้ายบท คิดเป็นร้อยละ 52.2 การส่งใบงานคิดเป็นร้อยละ 41.1 และการส่งรายงาน คิดเป็นร้อยละ 47.7

บันทึกการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ทวีศึกษา สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ จำนวน 17 คนจำนวน 3 กลุ่ม หลังได้รับการส่งเสริมเจตคติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยมีกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การส่งเสริมเจตคติในการส่งงาน

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงการส่งงานของนักศึกษา หลังส่งเสริมเจตคติ

กลุ่ม	แบบฝึกหัดท้ายบท		ใบงาน		รายงาน	
	จำนวนนักเรียนที่ส่ง (คน)	%	จำนวนนักเรียนที่ส่ง (คน)	%	จำนวนนักเรียนที่ส่ง (คน)	%
กลุ่มที่ 1	6	100	6	100	6	100
กลุ่มที่ 2	5	83.3	5	83.3	6	100
กลุ่มที่ 3	5	100	5	100	5	100
รวม	16	283.3/3	16	283.3/3	17	300/3
		94.4		94.4		100

จากตารางพบว่า ปวช.1 ทวีศึกษา สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ จำนวน 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีการส่งแบบฝึกหัดท้ายบท คิดเป็นร้อยละ 94.4 การส่งใบงานคิดเป็นร้อยละ 94.4 และการส่งรายงาน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมเจตคติ

ชั้น	แบบฝึกหัดท้ายบท		ใบงาน		รายงาน	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
กลุ่มที่ 1	66.6	100	50	100	50	100
กลุ่มที่ 2	50	83.3	33.3	83.3	33.3	100
กลุ่มที่ 3	40	100	40	100	60	100
รวม	52.2	94.4	41.1	94.4	47.7	100

จากตารางพบว่า นักเรียน กลุ่มที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การส่งเสริมเจตคติในการส่งงานด้วย การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้คำพูด เสริมแรง ให้คำชมเชย การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล มีการส่งแบบฝึกหัดท้ายบท การส่งใบงานและการส่งรายงานเพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ ประจำปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะลำดับดังนี้

1. วิธีดำเนินการศึกษา
2. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. การอภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

5.1 วิธีดำเนินการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียน ปวช.1 ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ จำนวน 3 กลุ่ม โดยแยกออกเป็น การส่งแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ใบงาน รายงานและจัดทำเป็นตารางข้อมูลเปรียบเทียบ

5.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 นักเรียน ปวช.1 ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ จำนวน 3 กลุ่ม มีการส่งแบบฝึกหัดท้ายบท ก่อนส่งเสริมเจตคติ คิดเป็นร้อยละ 52.2 การส่งใบงาน คิดเป็นร้อยละ 41.1 และการส่งรายงาน คิดเป็นร้อยละ 47.7

5.2.2 นักเรียน ปวช.1 ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขางานยานยนต์ ที่เรียนวิชางานจักรยานยนต์ จำนวน 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีการส่งแบบฝึกหัดท้ายบท หลังส่งเสริมเจตคติ คิดเป็นร้อยละ 94.4 การส่งใบงาน คิดเป็นร้อยละ 94.4 และการส่งรายงาน คิดเป็นร้อยละ 100

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

การส่งเสริมเจตคติเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนส่งงาน แบบฝึกหัดท้ายบท ใบงาน และรายงานตามที่ครูผู้สอนรายวิชางานจักรยานยนต์ ได้มอบหมายงานหรือแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำส่งครูเพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่า นักเรียนมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด พบว่าหลังจากการที่ครูผู้สอนให้การเสริมแรงเป็นการให้คำพูดชมเชย การให้รางวัลหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ในสมมุติฐานของนักเรียน พบว่ามีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป คือ มีการส่งงานเพิ่มขึ้นจากเดิม

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ครูผู้สอนในวิชาอื่นๆ ควรมีการสำรวจถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานของนักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล

5.4.2 ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอใน
ขณะที่ทำการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา ว่างขาย. การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน, 2544.
- กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. บริษัทพริกหวานกราฟฟิก จำกัด กรุงเทพมหานคร, 2542.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิยมวิทยา, 2530.
- ทิตยา สุวรรณธนา. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เอมพันธ์, 2532.
- ทิพรัตน์ รัตตะมาน. 2546. การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนอัสสัมชัญระยองในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน. โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง. เข้าถึงได้จาก : <http://www.plvc.ac.th/~myproject/indexold.php>. (30 กรกฎาคม 2553).
- ธัญพัทธ์ ภักดี. 2548. การสำรวจการส่งงานของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน. เข้าถึงได้จาก : <http://www.plvc.ac.th/~myproject/indexold.php>. (30 กรกฎาคม 2553).
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ชมรมเด็ก, 2535.
- ประภาพรเพ็ญ สุวรรณ. ทักษะการวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.
- ประวีติ เอรารวรรณ. การวิจัยในชั้นเรียน กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ จำกัด, 2542.
- ละเอียด ลากเวที. 2546. การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานวิชาภาษาไทยของเด็กชายอานันท์ สิทธิโชค. โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง. เข้าถึงได้จาก : <http://www.plvc.ac.th/~myproject/indexold.php>. (30 กรกฎาคม 2553).
- สุโขทัยธรรมมาธิราช. การวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช นนทบุรี, 2540.

ภาคผนวก

